

עצמו ועודדה עיקר המשלוח מנות הוי משום שמחה ואיזה שמחה היא לו עתה
מה ששלח מקודם.

מבואר שהערוה"ש צ"ש שמחת הנותן (כהבנת הכת"ס), אבל לעיל כ' שרק יוצא אם המקבל יודע והרבה אחוה (כהבנת
המנות הלוי) ו"ל שסובר הערוה"ש כהב"ח וד"ק.

ש"ת תורה לשמה סימן קפח

שאלה מי ששלח לחבירו מעיר אחרת משלוח מנות קודם פורים כי חשב שתגיע לידו ביום פורים וכן
היה שהגיע לידו ביום פורים אם יצא י"ח בזה דאזלינן בתר המקבל שקבלם בפורים או"ד אזלינן בתר
השולח ששלחם קודם פורים ולא יצא י"ח. יורינו המורה לצדקה ושכמ"ה.
תשובה הנה דבר זה תלוי בפלוגתא שיש בטעם של משלוח מנות בפורים כי ב' טעמים יש בזה והם הא'
הטעם שכתב בתרומת הדשן ז"ל והוא כדי שיהיה הרוחה לבעלי שמחות והב' הטעם שכתב
במנות הלוי ז"ל והוא להרבות שלום וריעות היפך מן המלשינות של המן שאמר מפוזר ומפורד
במחלוקת ולכן תקנו משלוח מנות
והנה לפי טעם תרומת הדשן ז"ל נראה דיוצא י"ח דעיקר התקנה היתה בשביל אדם ששלח אליו
כדי שיהיה לו הרוחה בפורים וכבר הגיע לידו בפורים
וריעות הנה זה נוגע למשלח שצריך לשלוח כדי להראות אהבה וריעות ולפ"ז בעינן שתתראה
האהבה והריעות מאת המשלח ביום הפורים עצמו ולא מהני ליה מה שעשה קודם פורים כי החבה
הנראית מצידיה היא בעת שיצא מידי המנות
והנה מפסק הרמ"א ז"ל שפסק בש"ע /או"ח/ בהגה ס' תרצ"ה דאם שלח מנות לרעהו ואינו רוצה לקבלו
או מוחל לו יצא משמע דס"ל כטעם הרב מנות הלוי ז"ל יען דלפי טעם של הרב תרומת הדשן ז"ל למה
יצא, איך שיהיה בנידון השאלה לא נפיק זה י"ח אליבא דכ"ע דלפי מנות הלוי לא יצא.

איש "לרעהו" – לקטן למומר לרבו לאב ולשונא

פרי מגדים אורח חיים אשל אברהם סימן תרצה ס"ק יא

נסתפקתי אם עבד כנעני בכלל רעהו במשלוח מנות. ופסולי קהל הוי בכלל רעהו... ומבעי
לי אם יוצא ידי חובתו בבן חורין ששלח לעבד כנעני. שוב ראיתי ברא"ם ז"ל פרשת משפטים (שמות
כ"א כ') דעבד כנעני בכלל רעהו הוא. ובמשנה ג' פרק ח' דבבא קמא בעבד כנעני בוש, לרבנן אחיו הוה.
ובמשנה א' פרק י"א סנהדרין בגונב חצי עבד וחצי בן חורין, לרבנן אחיו הוה, וכל שכן דהוה בכלל רעהו,
והוא הדין בשור רעהו:

וכן נסתפק הערוה"ש אם שלח לקטן, ומסיים שיצא שקטן בכלל רעהו מקרא דכ' יגוף שור איש את שור רעהו
והנוגח שור של קטן חייב. ולכאור' לפי טעם התרוה"ד פשוט ש"רעהו" לאו דוקא אלא היינו "רעהו במצות" שחייב
בסעודה. ולפי שאר מפרשים באמת "רעהו" הוי דוקא פ' שירבה אהבה ואחוה ע"י חנתינה.

ש"ת משנה הלכות חלק ז סימן צד

על דבר שאלתו אי תלמיד רשאי לשלוח מנות לרבו דבשלוח מנות איש לרעהו כתיב
גם ב"ד סימן ו"ב סט"ז י"א דאין לתלמיד לשאול בשלום רבו וכן צ"ע אי רב ואב שמחויבים במוראם
בכלל רעהו הם ובפמ"ג סימן תרצ"ה ס"ק י"א מסתפק לגבי עבד כנעני אי בכלל רעהו...
איברא... משלוח מנות אינו ענין לשאילת שלום דהוא חיוב שחייבו חכמים לשלוח מנות והשואל בשלום
חבירו לא יצא ידי שלוח מנות והשולח מנות אינו שואל בשלום ושולח מנות הוא דין מיוחד דוקא מידי
דאכילה כדי שיהנה ממנו, וגדולה לגימה וע"י ירבה אהבה וזה ודאי גם על התלמיד חיוב לרבו וכן להיפוך
והא דכתיבומ"מ איש לרעהו ודאי דרעהו אין הכונה דוקא בשוה לו וכ"ש דמצינו רעהו
בתורה... וכתוב ואהבת לרעך כמוך וכתוב לא תעשוק את רעך ואטו אין רבו בכלל אהבה או בכלל עושק
ועוד דהרי רעך ורע אביך אל תעזוב זה הקדוש ברוך הוא לא תעבור על דבריו ובגמרא ב"ק שור רעהו
ממעט שור של הקדש ושל נכרי ונמעט נמי שור של רבו בתמיה, ופשוט דרבו בכלל רעך הוא.